

opusdei.org

Prelatovo razmatranje: Marijino prijateljstvo

U drugom svibanjskom razmatranju monsignor Ocariz nas potiče da zamolimo Mariju da nas nauči "uočiti potrebe naših bližnjih i pronaći načine kako bi im služili, baš kao što to prijatelji rade."

21.05.2020.

Upravljajući pogled prema našoj Majci u svibnju se trudimo na

poseban način sjetiti se Nje i više joj se obraćati. Zaista imamo priliku da uvijek iznova učimo od primjera njezina života. Također i sada, u ovom posebnom vremenu „socijalnog distanciranja“ – u kojem se nalazimo – Djevica Marija nam pomaže da budemo bolji prijatelji i da nas nadahne naša velikodušnost kako bismo bili prisutni i bili blizu drugih, tako da se nitko ne osjeća usamljenim. Marijin život nas uči da također i u našem životu ljudsko prijateljstvo nastaje u novoj i nadnaravnoj snazi polazeći od prijateljstva s Bogom.

Učimo to svaki put kad molimo svetu krunicu. Papa Franjo je molio “da za vrijeme mjeseca svibnja otkrijemo ljepotu krunice u kući”. Kod ove sanitarne krize molitva krunice u obitelji će nam poslužiti, kao što kaže Sveti otac, za “zajedničku kontemplaciju Isusova lica srcem Marije, naše Majke” i na taj način “će

nas Ona još više sjediniti kao duhovnu obitelj i pomoći će nam nadići ovu kušnju”.

Zajednička molitva krunice pomaže također da se još više sjedinimo s obitelji. Po Općinstvu svetih činimo to duhovno s cijelom Crkvom kao velika obitelj koja se utječe istoj Majci; a na neki način i s cijelim čovječanstvom. Također možemo pozvati nekog prijatelja ili prijateljicu da mole s nama, ako to žele, možda preko digitalnih sredstava. U nekim slučajevima možda će biti prilika pomoći da to netko otkrije prvi put.

Sveti Ivan Pavao II. rekao je da je krunica „kao sažetak Evandjelja”, molitva ujedno marijanska i kristološka. U svakom otajstvu promatramo jedan trenutak povijesti spasenja. Od te kontemplacije može nastati novi trud da otkrijemo

potrebe drugih i da se približimo da im služimo kao što to čine prijatelji.

Naša Gospa, nakon svoga fiat! (“Neka mi bude po Riječi tvojoj”), žurno odlazi na put kako bi pomogla svojoj rođakinji Elizabeti. Anđeo joj to nije odredio, samo joj je govorio o trudnoći njezine rođakinje kao o znaku Božje svemoći. Ali Marija shvaća da je Elizabeti potrebna pomoć. I Ona kao Majka Božja pokazuje nam tako to očitovanje istinske ljubavi i prijateljstva, što znači priskočiti bezinteresnim davanjem i služenjem.

Prolaze godine i vidimo Djevicu Mariju kako prati Isusa na svadbi u Kani: Tamo Ona prije nego itko drugi otkriva ono što je zaručnicima potrebno i preuzima inicijativu. Prijateljska ljubav daje pogledu svjetlo i tako se otkrivaju stvari koje možda drugi ne zapažaju.

Kasnije vidimo Mariju uz Križ svoga Sina. Sveti Josemaría nas svakoga pojedinca hrabri: “Divi se jakosti Svete Marije! Podno Križa, s najvećom ljudskom boli – nema boli kao što je njezina bol – stoji puna čvrstoće. – I moli je za jakost kako bi i ti znao stajati uz Križ” (Sveti Josemaría, *Put*, br. 508). Hajdemo je moliti da nam pomogne oponašati je u toj sposobnosti da budemo jaki kod patnje, posebno u ovo vrijeme, kako bismo iskrenim prijateljstvom mogli biti od pomoći i utjeha za druge.

Nakon Isusova Uskrsnuća Marija okuplja apostole koji su se razišli nakon Gospodinove muke; prati ih i tješi. Sveti Luka kaže o Djevici Mariji: “Čuvala je sve te stvari – one koje se odnose na Isusa – razmatrajući ih u srcu”. Marija moli: Njezin razgovor s Bogom je kontemplacija i dijalog ljubavi. To je prijateljstvo s Bogom. I u tom odnosu s Bogom Ona ne sumnja i očituje ono što misli, kao što

to vidimo u različitim trenucima u Evandelju. Na primjer, kada odgovara anđelu: “Kako će to biti kad ne poznajem muža?” (Lk 1, 34). Kasnije, kada nađe Dijete u Hramu, pita Isusa: “Zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili” (Lk 2, 48). Na svadbi u Kani sasvim jednostavno dijeli s Isusom ono što vidi i kaže: “Nemaju vina” (Iv 2, 3). U drugim prilikama se čini da nije potrebno mnogo riječi kako bi nešto saopćila Gospodinu. Ona zna čekati na Božje vrijeme i u međuvremenu “razmatra” stvari “u svojem srcu”. U biti molitva je ovo: duboki odnos prijateljstva i povjerenja s Bogom, koji On želi imati sa svakim od nas.

Pođimo k Isusu po Mariji. Često je sveti Josemaría izlagao ovaj put za kršćanski život: “Ako tražite Mariju, naći ćete Isusa” (Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 144) . U mnogim narodima kršćanske tradicije

“tražimo Mariju” pohodima u svetišta koja su nam u blizini. Ali digitalna sredstva također će nam pomoći pronaći način da obavljamo ta svibanjska hodočašća na drugi način, čak iz naše kuće.

Kada molimo krunicu, prelazimo je s Marijom prema Isusu, jer svaki put kada se obraćamo Djevici Mariji, Ona nas vodi svome Sinu. Utječimo se Njoj, svemogućem zagovoru, kako bismo bili vjerni odredbama Božjim za svakoga od nas, također i u vrijeme mnogih nesigurnosti. Ona, koja je prošla teške i bolne trenutke, utješit će nas i ojačati, tako da – pouzdajući se u Božje planove - možemo biti oslonac za svoje prijatelje i draga bića, dok druge istinski ljubimo.

Poslušajte na izvornom španjolskom

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-
razmatranje-marijino-prijateljstvo/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-razmatranje-marijino-prijateljstvo/)
(10.08.2025.)